

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Georgius Tokady
Iouani Bibliotheca
Academiae Maradii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

496181

M A G Y A R

K U R I R

M D C C C I I - d i k

E S Z T E N D Ö R E .

D. Décsy Sámuel

és

Pántzél Dániel

BCU Cluj / Central University Library Cluj

által.

III. Fertály Esztendő.

Rétsben, 1802.

BIBL. UNIV. CLUJ-NAPUSA

Inv. 549 79

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nro. 1.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Kelt Bétsben, Pénteken Juliusnak 2. ik napján
1802-ik esztendőben.*

Magyar Ország.

Pozsonból Junius 29. ik napján.

A' 16. ik Országos ülésben, a' melly a' múlt pénteken u. m. Jun. 15. dikén tartatott, a' Magyar katonaság tellyes számmal lejendő állapotban való fenn-állásáról szolló *Repräsentáció* vétetett még egyfzeri tanácskozás alá, és mind ket Táblák által, az Eö Felsége eleibe lejendő terjesztetes végett, tökéletesen helybe hagyattatott.

Ugyan azon ülésben, hazánknek két nemes gondolkodásu fia, u. m: Gróf Tolnai *Festetics György* és Mlgs Rhédei *Rhédey Lajos* Urak, a' Királyhoz és Hazához viseltető buzgó szeretetek-

A 2

nek meg bizonyítása, és a' köz jónak hathatós előmozdítása végett, igen szép summákból álló ajánlásokat tettek az Ország Rendeinek, t. i. az első 40,000 Forintokat, oly tzéllal, hogy annak érdekéből a' Neustadtti Katona-Akadémiában, mind addig míg Magyar országon egy Katona-Akadémia fel állhat, három ifjak, u. m. egy a' Mágnási, más a' Nemesi, harmadik pedig a' Katona rendből, a' katonai tudományokra taníttassanak, és tartassanak; a' második pedig t. i. Mlgs *Rhédey Lajos* Ur, ugyantsak ezen tzéllra 10,000 Forintokat, ajánlottanak. Az Ország Rendjei buzgó háládatossággal és érzékenységgel fogadták a' hazafiak boldogítására tzelező nagy lelkű ajánlásokat, és a' mingyár említett *Représentációban* Eö Felségét is alázatossággal meg kérték, hogy ezen önként való ajándékot Eö Felsége is kegyelmesen el fogadni, méltoztasson.

Jun. 26-ikán elébb a' 17-ik Országos ülés tartatván, ebben az említett *Représentáció* a' Nádorispány Eö Fő H.ge által aláíratott, meg pészéltetett, 's annak útján Eö Felsége eleibe bocsátott. Az után el válván a' Rende a' Mágnásoktól, különkülön palotákban az Eö Felsége második kívánsága, t. i. a' két millió Forintok, felett tanátskoztak.

Tegnap ismét, n. m. a' 18-ik Országos ülése vólt az Ország Mágnásainak és Rendjeinek, a' mellyben a' Kír. Feltételeknek második pontjokat illető, és már ki dőigoztatva lévő *Représentáció* is fel olvastatott, mellyet a' Nádorispány Eö Fő H.ge, hasonló képpen, aláírásával és pészéjtjével meg erőstítvén, Eö Felsége eleibe bocsátott. — Az után a' kereskedés dolgát folytató Deputatzió fogott a' kene alatt lévő tárgy felett való tanátskozáshoz.

* *

Tekint. *Fái Fáy Pál* Urat, Tekint. *Torna*

Vármegyének igen érdemes első All: Ispányát, nem küömben Tek. *Fabricius Ignátz* Urat, Tek. Német Vármegyének első All: Ispányát azon hasznos szolgálataiokra nézve, melyekkel a' Haza és az ura sodó Fejedelem eránt magokat érdemesekké tettek, a' múlt Május hónapjában Királvi Tanácsosokká tenni méltóztatott Felsőges Urunk.

Tekint. Simon *Simonyi Andráts* Ur, Cs. Királyi Udvarnok, Tek. Zabolcs Vármegye törvényes Tablájának Assessora, hazafiúi buzgóságának további ki nyilatkoztatása végett, a' Status adosságának némünémüképen leendő kevesítésére 1000 forintokat ajánlott 's nyújtott bé eő Csász. 's Apostoli Kir. Fel égének, melly hazafiúi szeretetének jelét, igen kegyelmessen venni méltóztatott Ő Felsőge.

Szabadszálláson, Jun. 23: dikh.

El érkeze hozzánk is Debreczen Vároffának tűz által 11: ma Junii lett siralmas meg károsítatásának szomorú híre. Miólta a' két Haza Magyar Ujságokat olvas, sok találmányok hirdettettek ki a' gyulladás ellen, de a' mellyek még ez ideig közönségesekké nem tétettek, az az, kevés helyen vétettek munkába. Leg közelebb a' Magyar Kurir is ki hirdeté a' múlt Januarius 26: dik napján 8: ik Darabjában p. 114 *Kitzling* Ur' ujonnan talált massáját az épületek fedelezetjeire, mellynek sem tűz, sem viz s. a. t. nem árt hat. Én egyszeriben irtam Kassára az említett Tüdős Urhoz eránta; de választ ez ideig nem kaptam. Addig is hát mig a' *Kitzling* Ur találmánya munkába vétetődne; én egy hallomásbéli Tüdősitást közlök a' gyulladás ellen a' M. Kurirral, melly ebből áll: Vagyon nekem egy Tüdős Macedoniai születé-ű Kedves Baratom, az, azt beszéli, hogy abban a' Tartományban soha sem esik gyulladás, ezen az okon: mert a' leg

szegényebb ember háza, és minden épülete tseréppel van bé fedve, de a' melly nem olly mesterséges, és költséges mint a' Magyar Országi, a' szegény paraszt emberek magok készittik, és rakják a' fedelezetre a' melyek nem olly meredékek mint a' miéink. Ha történetből valaki háza belőről meg gyút; az csak maga vall kárt. — Ott híre lints a' kemény seprőnek, ha korommal bé telik a' kémény, kapja a' Görög gazdaszszony alórol meg gyújtja a' kormot, 's ki égeti, semmi se tartván tőle hogy a' sebessen ki menő nagy láng kárt tegyen. — Említett Barátom sokszor mondotta: hogy ha Magyar Országi földes Úr volna, egy pár paraszt embert hozatna Göög Országból, azok által készittetne tserép zindelyeket, 's az egész falu béli épületeket illyekkel borittatná bé,

Baimoczról 14. Jun. 1802. T. N. Nyitra vármegyének mostó városából.

Olly örömet közlök, a' mellynek mástát a' mostan élő emberek közül igen kevésnek adatik meg érní, és ezt a' végre jelentem, hogy abban a' Magyar Kurirt olvasó érdemes Urak is reszesülneének. Ezen ritka, és el titkolhatatlan öröme, mellyel én is felette nagyvon meg illetődtem okot adott Fő Tiszt P. Lihán Paulinus Ajtatos iskola-béli Áldozó Pap, a' ki 1724-ben Böitmás havának 15. ik napján jött e' világra, a' szent szerzet-be pedig 1743-ban állott, és 1752-ben a' Papságra is fel szenteltetett. Minekutánna ezen folyó esztendőben Pünkösöd havának 23. ik napján Papságának 50. ik esztendejére kivánt egészségben telyes erőben, úgy hogy még most sem él pápa szemel akár mi némű apróírás vagy nyomtatás olvasására, szerénssesen el jutott válna, tegnap úgymint Tellyes Sz. Háromság inape napján az igen ékes Privigyei Piáristák Templomában minden állapotú, és rendű emberek se-

kaságában második Primitziáját leg szerentsé-
ben elmondotta. 's ez által nem csak a' maga
szerzetes Attyafiainak, hanem az egész völgy,
és környékbéli embereknek szívei is rendkívül
való örömbe merültek: Mert ezen minden tisz-
teletre méltó Öreg Tisztes Férfit jó részében az
Országnak nagyon megismértette magát az iff-
uságnak hozzászólás, és ditséretes tanításával, és
nevelésével. A' Philosophiai, és Theologiai, mély,
és gyökeres tudományával, mellyeket mind szer-
zetes Attyafiaival, mind a' Tiszt, Nyitra megye-
béli nevendék Papokkal ditséretesen kövölt. Is-
mértes ezen férfit azon ditséretes felmagasztal-
tatásokról, mellyekkel őtet az ő Szerzete, látván
érdemeit, megjutalmazta: Mert több Collegi-
moknak (Szerzetes Háznak) volt serény 's bölcs
igazgatója. Azután Assistenté, és Ex-Prövizori-
álifá lett 's végtére még most is, 's pedig már a'
6-ik elztendőre derekán viseli a' nevendékek
mesteri hivatását. Engedjen az Isten több Papok-
nak is elérni illy rendkívül való örömet. A' kö-
vetkezendő verseiskékkal pedig minden ismerősök
ezen tisztelendő Primitziálonak kegyes emlékeze-
tére serkentetnek:

Lihán Paulinus celebrat (res rara) secundas,
Eremitias, vegetus, sanus, et in columis.
Qul nollis sacrum Myrtam, decus Ordinis, omnes
Dicite: Vivat Jo! Mortuus Altra petat.

A' Török szélékről.

Az Erdély országi Kommandírozó Generális
udósította a' Fels. Cs. K. udvart a' felől, hogy
mely sok Oláhországi lakosok szaladtanak volna
Erdélybe által, kérdéft tévén egyzersmind a' fe-
lől is, hogy ezen környülállásokra nézve mi té-
vő legyen? Ezen kérdésre olyan rendeléft vett a'
Felséges Cs. K. Udvertól, hogy az Oláhországi
lakosoknak ugyan, a' meddig magokat usendereg
viselik, az országba való bé jövetel engedéfték

meg, az Őrzseregek azonközben oly módon foglalják el a' paszszusokat, hogy ha a' szükség kivánni találja, a' Török Birodalom béi rébelliseknek ellenek állhassanak.

Brassóból, Jun. 19. dikh.

A' következendő szomorú környülállásoknak olvasásából akár ki elegendendő módon szivére veheti, melly nagy árdása légyen a' Mindenhatónak az, mikor valamely ország, egy nem csak erős, hanem bölts és jó Uralkodónak óltalmazó Szárnyai alatt tsendeffében élhet.

Minden közönséges levelekből lehetett sok versben olvasni, hogy a' Török Birodalomnak külömbkülömb vidékein, mely gyakran, és mely veszedelmes támadások ütötték ki magokat, 's máig is meg nem szüntek. A' meghasonlás, engedtlenség, a' függetlenségre való hajlandóság, és pusztítás ezen széles birodalomnak minden szegleteire ki terjedtek, 's most már Oláhországot is el borították. — Május 26. dikhán történt, hogy az Oláhország 100 ezer lelkekből álló fő városa, *Bukarest*, a' lakosoktól üressen hagyattatott; sőt hogy nem csak maga a' fő város, hanem még a' falusi kunyhók is üressen hagyattattak. Nem lehet le irni azt a' félelmet és rendeletlenséget, a' melyre ott az Országlószéknek, 's kivált némely Elöljáróknak közönségessé tétetett hírdetések alkalmatosságot szolgáltattak. Annak a' hírnek megindulására, hogy *Ibrahim Manah* és *Worbitza Sultán*, a' város felé közelgetnek, ezenként hagyták oda honnyaikat; mindenek felett pedig az a' hír rettentette meg őket leg inkább, mikor azt hallották, hogy a' Török Császári nép, a' mellybe leg több bizodalmokat helyeztették, az ő hó-pénzének hátramaradása miatt, magát a' támadókkal öfsze tsatolni, és az országot el pusztítani akarná. Ennek meghallására mindenek fel rakodtak, és a' merre lehetett

útnak indultak. Nem tsak a' Konzulok, maga a' Fejedelem, az egész Díván, és minden Bojérok, 's Nemesek izaladtak el honnvaikból, hanem még a' Izégények is hatáikra kötözvén fölőbb vagyónkaikat, a' keresztény határok felé siettek el, oly reménsséggel, hogy ott keresztényi szeretettel fognak fogadtatni. Ez szerént itt egy egész Fejedelemség képtelenített el széledni és rendeletlenségre való jutása által, mind a' belső kereskedélt zűrzavarba, mind pedig sok külső kereskedő házakat felelemre jutatni, a' miatt, hogy illendő óltalmazó ereje nem vólt, &c."

Frantzia Respublika.

Az Első Konzúl Jun. 7: dikén reggeli 5 órakor, 3 szekerekkel, és Konzuláris Testörzök által kísértetve, Párisból véletlenül el útazott. Utját *Morfontaine* felé az öttsihez *Bonaparte Jósef* hez vette. Gondólják, hogy onnét *Brüsszelbe* fog menni.

Gen. Bernounville, Berlinből *Madridba* fog menni, mint *Frantzia* Követ.

A' *Bonaparte* egész élete béli Konzúlságára, ilyen jeles kifejezésekkel vótizált *Bingen* mellett *Budesheimban*, a' Máintzi Préfektus alatt, az alólírt: —

„Én alólírt, *Budesheimi* lakos, az Elöljárók által meg hivattatván, jelentem, hogy én a' *Napoleon Bonaparte* polgár hőtig való Konzúlságát, tsak úgy, minden feltétel nélkül és vak engedelmességgel, nem akarom. Az én kívánságom a' vólna, hogy polgár *Bonaparte* a' néki rendeltett 10 éltendőig tartó Konzuli idő alatt, a' réánk vettette lévő nagy adót türhető lábra állítsa, a' mi köönséges adósságunknak lefizetését intézze el, a' szegényeknek és árváknak az igazság útját tegye könnyebbé, egy szóval a' maga alyai gondoskodásának következesét a' mi

szegény, és az hadakozás terhei miatt el tsüggedett Máintzi vidékeinken, tegye érezhetővé. Mikor mind ezek meg történnek, már ekkor én sem látok semmi akadályt, hogy Bonaparte polgár, magát a' szerentsétlének attyának lenni meg mutatván, a' Status kormányja mellett miért tovább is meg ne maradhasson. Hanem, a' holtig való Konzul-ság, az én ítéletem szerént, sem a' Státusra sem Bonapartéra nézve, nem fogna jó lenni. A' nagy vénségnek idejében az emberek el szoktak gyengüloi: a' midőn a' Konzul-ság magának Bonaparténak valóságos tereh, a' Státusnak pedig semmi segedelem nem lenne. Rendeljetek inkább arra az időre, az Olasz ország két vers béli meg hódoltatójának és a' békekesség helyre állitójának, egy jó summa fizetést a' nyugodalomban való hal-nos el költésre. — „Zimerstätt János.

A' Konzuláris Testörző seregnek egy *Herkules* nevű Fekete (vagy mint sokak inkább szeretik szollani, Szeretsen) Brégadéroffa is lévén, nem rég ez is el evezett *St. Domingó* szigete felé, olyan ígérettel, hogy ő fog a' lenni, a' ki *Toussaint* fő vezért, ha tsak maga magát meg nem adja, vagy hótan vagy elevenen kézhez fogja szolgáltatni. — Jól járt ezt a' Brigadéros, hogy már nem köteleztetik bé tölteni a' szavát.

Arra az örvendetes hítre, hogy *Toussaint* meg adta magát, és hogy *St. Domingó* meg-hódolt a' Frantzia Respublika' törvényeinek, Frantzia országban egyszerre nagyot léptek fel felé az Obligátziók. — Minden Fekete Generálisok, a' kik *St. Domingó*t a' *Toussaint* országlása alatt oda hagyták vólt, rendelést vettek, hogy hazájokba visszra térjenek, és ott magokat a' Gen. *Leclerc* rendelkezéseihez szabják.

A' Gen. *Toussaint* maga meg adása után, ilyen levelet írt hozzá, Gen. *Leclerc*.

„Nagy örömömmre szolgál, polgár Generális hogy magadat a' Frantzia Respublika fegyve-

rének meg adod. Azok, a' kik tégedet a' Francia Kormányozószéknek valóságos fel tett tzelja felől; meg tsálni iparkodtak, igen bübösök. Hanem, már nem kellettik a' megtörtént szerentsétlenségek szerző okaiknak fel keresésével foglalatoshodnunk: nekem az a' köteleffégem, hogy ezen sziget' régi fényességének vissza állítására fordítsam minden igyekezetemet. Az úr, és a' vezérlése alatt lévő Generálisok 's katonák, valamint szinten a' szigetnek lakossai is, ne feljenek attól, hogy eddig való magokviselete meg fog visszáltatni. Én, az én ide való érkezésemet meg előzőtt minden némü történeteket, felejdékenységek fátyola által borítok el. Azt a' példát fogom követni, a' mellyet az Első Konzúl Brumaire' 18-dikán minnyájunknak adott. Mind azok, a' kik ezen szigeten találtnak, egy egészfzen új pályafutásnak útjára fognak kilépni. Az ur alatt szolgált Generálisok és minden katona személyek, éppen olyan rang és mód szeréat fognak traktáltatni, mint a' táboraink béli más minden Generálisok és katona személyek. A' mi az úr személyit illeti, az úr nyugodalma kíván; az úrnak arra szüksége is van: a' ki St. Domingó kormányozásának terhét több elztendők alatt hordozta, annak bizonyoson nyugodalom kívántatik. Tettzésire bizom az úrnak, hogy a' sziget' vidékei közzül azon nyomúljon meg, a' mellyet leg alkalmasabbnak fog találni. Mihelyest a' Gen. Dessalines vezérlése alatt lévő seregeknek állapotjuk felől vóltaképpen való tudósítást vehetek, azonnal rendelést fogok tenni, hogy ezek is hol szálljanak meg. Ide rekesztve szemléli az Ur azon rendelésemet is, a' melly által meg másoltatik, a' Fébr. 17-dikén köit, és az úr személyet egyenssen illető rendelésem. —

„ Leclero.

Énnek az itt említettett 17-ik Fébruáriusi rendelésnek a' vólt a' foglalatja, hogy St. Domin-

gó szigeten mindenek úgy tartásák Touffaint Generálit, mint a' ki a' törvénynek óltalma alól ki vólna vétetve, az az, hogy a' kit akár ki meg foghat, vagy meg is ölhet.

Nagy Britannia.

Némely Anglus levelek magok is kezdik által látni, hogy valósággal helyte enültselekedeznek ö közöttök azok, a' kik a' Frantzia országban folyó környüllállásokat kritizálván leveleikben, az által a' két nemzet elméjét és indúláját egymás ellen tüzezzik. A' *True Briton* nevü újságban ilyen tzikkelly olvasztik ezen tárgy felöl: —

„A' mi Parlamentomi üléseink közeliteni láttanak el végződésekhöz: hanem, nem tudatik, és mint látszik, a' Kormányozószék még maga sem bizonyos abban, hogy mikor szakasztja félbe az üléseket. A' jövendő történetek, a' mennyiben azok felöl ítéhetünk, nyugodalmunkra szolgálók fognak lenni. Egy felöl a' Frantzia Országglózzék maga alkalmaztatása és minden beszédjei azt mutatják, hogy a' kékeség állandó leszen. Más felöl tulajdon Kormányozószékünknek hajlandósága, nem engedi, hogy ezen tekintetben leg kisebbet is kételkedheszünk. Minden környüllállások azt mutatják, hogy Ministereink, sem olyan Politikai szystemát nem fognak fel venni, a' melyből végezetre valamely félelmesség tettzhetne ki, sem olyan veszedelmes bátorságnak nem botsátják néki magokat, a' mely ellenkezne azzal a' vigyázó böltséfféggel, a' mely mindeze ideig tselekedeznek sinormértéke vólt. Csak egyenesen magunktól függ nagyobb részint, hogy hízelkedő reménségünket, mellytől körülvétetve vagyunk, valóságga tegyük. Ha az el múlt háborúnak folytatásában semmit nem találhatunk olyant, a' mi szemünkre vetődhetne: ne hintezünk önként új egyegetlenfégg magvát. Soha nem lehet azt által

látni, mitsoda haszon származhaték az olyan beszédekből és irkálásokból, mellyeknek az a' tzeljok, hogy taplálódjék a' tűz azon két Országglószékek között, a' mellyek végezetre kezét nyujtottanak egymásnak. *Tsak kedve legyen a' Fr. Országglószéknek, annak bétöltésire, a' mit ígirt, mi bajunk nekünk azzal, hogy Bonaparte holtig való Konzüllá neveztetik e', vagy nem? fel fog e' azon hatalommal ruháztatni, hogy helyébe következő Konzült is nevezzen, vagy nem?* Meg elégedhetünk mi tulajdon szerentsés Konstitúciónkkal, a' nélkül, hogy azt kelljen vizsgáljunk, hogy szomszédainknál mi foly, tsak tulajdon bátorságunk ne bántódjon, &c. "

Fox, kit már rég nem hallottunk beszélni, így adta ki gondolatait ugyan ezen tárgy felől az úgynevezett *Wighs* Klúbbban, (gyűlésben): — „
„Senki is helybe nem hagyja jobban mint én azt a' nagy örömet és meg elégedéft, a' melyet közöttünk a békeffégnek helyre: állása okozott, és a' melly, merem erőffíteni, a' nélkül, hogy hazudáftól félnék, ezen Klúbbban is nagy részt minyájunkkal közös. Midön meg gondolom azon nyomorúságokat, a' mellyeket az utóffó hadakozás, nem tsak az egész emberiségnek közönségesen, hanem különösen tsak Nagy Britanniának is okozott, ismét tsak azt mondhatom a' mit már más alkalmatossággal ez előtt hat hónapokkal mondtam, hogy én az utolsó békeffég kötésnek feltételeit szörszálhasogatva vizgálni, kritizálni, telyefféggel nem akarom. Hogy mennyiben légyek azzal meg elégedve, minden ingadozás nélkül kész vagyok mindenkor meg mondani. Ha annak feltételei nem jobbak, nem tulajdonitom azoknak, a' kik azt tsinálták, s nem is gyalázom azokat érette. Nem azoknak a' hibája ez, a' kik a' békefféget kötötték, hanem a' hadat kik folytatták. Én reméllem, hogy ez a' békeség tartós leszen: hanem szükséges még, hogy

igáffágos is legyen. Külömben nem lehet tartós, ha-
tsak azon emberek ellen hathatósan ki nem ke-
kelünk, a' kik indulatainkat fel tüzelni, és ben-
nünket a' Frantzia Országlofzék ellen fel inge-
relni igyekeznek. A' két nemzetek ítéletem ste-
rént jobban meg győződtek az utolsó hadakozás-
nak halzon nélkül való folytatásáról, mint sem
hogy minden igyekezettel el kerülni ne akar-
nak azon veszedelmet, a' mellyből egyszer ki me-
nekedtek. Még sokkal jobban meg vólnék én
ezzel a' békefességgel elégedve, ha látnám, hogy
Iróink között meg égygyezés uralkodik, és hogy,
minekutánna egyszer a' békefesség lábra állott, ók
is olyan hangon irkálnának, a' melly által erős-
sülne a' békefességnek fundamentoma, és minden
egyenetlenség konkolyának hintezését el távoztat-
nák. Ugy látszik, mintha éppen módivá lett vól-
na most nállunk, hogy minden figyelmetességün-
ket Frantzia országra fordítsuk, mintha itthon
semmit nem találhatuánk, a' mit meg kellene vis-
gálnunk. **Bátorságosok lehetünk e' a' felől,** hogy
minekutánna másokon győzedelmeskedtünk, tu-
lajdon szabadságunk, a' veszedelmen kívül vagy-on?
Tudom én azt, hogy a' jelen lévő szempillantat
nem kedvező arra, hogy belső vizsfa-
zésaink-
nek meg orvaslásához kezdhesünk, &c. „

Orosz Birodalom.

Pétersburgból, Jun. 1 : ső napján. Eő Császá-
ri Felsége ma reggel indult el *Memmel* felé a'
Pruszszus Királyai való özfze jövetelnek helyvé-
re. Kisérői, Külfő dolgokra ügyelő Minister *Gr.*
Kotschubey, *Marshall Tolstaj*, két Adjutánsok,
és két Sekretáriusok. A' Császárné az alatt az
özvegy Császárnéval *Paulowkban* tölti a' nyári
napokat. A' Császár 6 hetekig fogja ezen útazá-
sát folytatni *Birodalmának Napnyugotra hanyat-
ló tartományaiiban*: az alatt *Konstantinus Nagy*

Hertzegek kormányozza Gróf Saltikowval a' Sena-
tust. — A' Császár, mint koronáztatásának alkal-
matosságával meghatározta, minden esztendőben
bé fogja járni Biroda'mának bizonyos tartomá-
nyait: mostanra a' Pruszsziai tartományokkal ha-
táros részeket választotta, ez által egyszermind
a' Pruszszus Királlyal való öltözöket is ejte-
ni akarván.

Rigából Jun. 6 = dikán írják, hogy 5 = dikben
oda érkezvén Eö Felsége, ki becéllhetetlen öröm-
mel fogadtatott. Estve a' theatrom után a' vá-
ros házánál, egy igen fényes bálban is nem tsak
meg jelent, hanem éjfélig mulatott, és sok derék
alkozonyosságokkal minden rangjok szerént való
vállogatás nélkül tántzóit eö Cs. Felsége. Hónap
a' szomszédban az úgy nevezett Ritterház nevű
kastélyban ebédelvén, estve ugyan ott a' Nemes-
ségtől adatandó fényes bálban jelenik meg, 's hó-
nap után Mitaun keresztül Memel felé folytatja
Ö Cs. Felsége útját.

Memel. Jun. 9 = dikén. Minekutánna a' Prusz-
sziai Kir. Princzek, sok más Hertzegekkel, Gene-
rálisokkal, és egyéb fő emberekkel egygyütt teg-
nap és tegnap előtt ide érkeztenek vóna, vége-
zetre dél utáni 5 óra tályban, magok a' Ki-
raly és Királyné is, egy fél fedelű kotsiban sze-
rentésen meg érkeztek.

Meg érkezett már ugyan ide az Orosz Csá-
szár is.

Másodszori Tudósítás.

Ilyen titulus alatt: *Intröductio in Artem Di-
plomaticam præcipue Hungaricam*, isméretes mun-
kám, a' mellyből néhány példányoktól fogva egy el-
adó exemplár sem találtak, egészen újra ki-
dolgozva, és két rész táplákkal meg bővített-
ve, éppen most van a' sajtó alatt, és a' jövő Au-
gustus 1 = dik napján, vagy (median) papirostra

nyomtatva, kétféle fog lenni. Mivel a' publicum valamely író már úgy meg ismét, hogy semmi megtsalattatástól nem tarthat, ha ekkör az Író a' Nyomtató is maga lenni kénytelenítettik, mind réá magára, mind pedig a' vásárlókra nézve, egyenlően hasznos a' könyvnek *Előfizetés* útján való kiadattatása. Erre nézve botsátom én is nevezett munkámat előfizetésnek útján a' közönség eleibe, kérvén minden nem nevezett és mingyár nevezendő *litteratus* barátaimat, hogy leg alább a' jövő Augusztus közepéig az előrefizetőknek neveiket és számokat tudtomra adni, és az előfizetést el küldeni, ne terhelteffenek. Fáradságait közönettel fogom venni; a' Könyvárosokat és könyvkötőket pedig a' közönségesen szokásban lévő 10 pr. centum jutalom felől bizonyosítá telfzem.

Az előfizetésnek bészédésére kérem, meg nevezve a' többek között — Kassán, Prof. Vuchetich — Kolosváron, Prof. Dányi — Debretzenben, Prof. Széplaki — N. Enyeden, Prof. Benkö — Eperjesen, Rector Kralovánfzky — Egerben Prof. Mészáros — Pétsen, Prof. Bognár — Nagy Váradon, Prof. Palugyanfzky — Szebenben, Könyváros Hochmeister — Komáromban, Pred. Nagy — Lossontzon, Prof. Ratzkévi — M. Vászárhelyen Tanátsos Aranka — Miskolczon, Fisc. Szrogh — Sopronban, Prof. Raitich — Pápán, Prof. Márton — S. Patakon Pr. Kovi — Győrben, Pr. Prandthuber és Németh — Rosnyón Pr. Farkas — Veszprémben, Cap. Fisc. Takats — Urakat.

Pesten, Majus 18: dikén 1802.

Schwartner Márton,
 Professor.